ΕΣΤΙΑ
Είδος: Εφημερίδα / Κύρια
Ημερομηνία: Σάββατο, 27-02-2010
Σελίδα: 6
Μέγεθος: 602 cm ²
Μέση κυκλοφορία: 2490
Επικοινωνία εντύπου: (210) 3220.481
Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Ὁ πάγκος τῶν νέων βιβλίων

Πιστοί πάντοτε στήν ἑβδομαδιαία συνάντησή μας, προσκομίζομε καί σήμερα μία ἐνδιαφέρουσα ὅπως πιστεύομε συγκομιδή νέων τίτλων βιβλίων πού θά προκαλέσουν τήν προσοχή τῶν ἀναγνωστῶν.

- **Θεόδωρος Δ. Παπαγγελῆς, Σώματα πού ἄλλαξαν τή θωριά τους. Διαδρομές στίς «Μεταμορφώσεις» τοῦ Ὀβιδίου** (ἐκδ. **Gutenberg**, σελ. 298, εὐρώ 24). Ὁ συγγραφεύς εἶναι Καθηγητής τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας στό Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης καί τό βιβλίο ἀποτελεῖ καρπό μακρᾶς διδασκαλίας ἀπό τήν πανεπιστημιακή ἕδρα. Οἱ «Μεταμορφώσεις» τοῦ Ὀβιδίου ἀποτελοῦν κείμενο κομβικό γιά τήν Δυτική Λογοτεχνία καί γιά τήν Τέχνη, ἀφοῦ ἀπό τά κείμενα τῶν Μεταμορφώσεων ἐμπνεύσθηκαν πολλοί ἀπό τούς μεγαλύτερους ζωγράφους καί γλύπτες τῆς Ἀναγεννήσεως καί τοῦ Μπαρόκ. Ὁ μεταφραστής καί σχολιαστής κάποιων ἐκ τῶν μύθων τῶν «Μεταμορφώσεων» κ. Παπαγγελῆς τονίζει ὅτι ἤδη κατά τούς χρόνους τοῦ Αὐγούστου οἱ μύθοι αὐτοί εἶχαν περιορισθῆ ἁπλῶς σέ ἐπίπεδο λογοτεχνικό καί δέν ἐνετάσσοντο σέ θρησκευτικό πλαίσιο. Ἐπιχειρεῖται μία σκέψις, ὅτι δηλαδή οἱ «Μεταμορφώσεις» ἀποτελοῦν καί πολιτικό κείμενο, πού δείχνει ὅτι ἡ Ρώμη τοῦ Αὐγούστου δέν ἦταν δυνατόν νά παραμείνῃ ἀμετάβλητη, ὅπως ἔδιδε τήν ἐντύπωση στό κοινό τῆς ἐποχῆς ἡ «Αἰνειάδα» τοῦ Βιργιλίου. Οἱ «Μεταμορφώσεις» παρέχουν ἴσως τό μήνυμα ὅτι τίποτε δέν παραμένει ἀμετάβλητο. Πάντως, οἱ μύθοι, ὅπως μεταφράζονται στό βιβλίο, παρέχουν στόν Ἕλληνα ἀναγνώστη τήν εὐκαιρία νά ἀπολαύσῃ ἕνα κλασικό ἔργο τῆς παγκοσμίου λογοτεχνίας πού ἀνήκει στήν ἑλληνική κληρονομία κατά τόν χρόνο στόν ὁποῖο «παγκοσμιοποιήθηκε» γιά πρώτη φορά ἐξερχομένη τῶν ὁρίων τῆς ἑλληνικῆς περιοχῆς, ἀκόμη καί τῶν Ἑλληνιστικῶν κρατῶν.

– Μπέρναρντ Μπέκετ, Γένεση (μτφρ. **Μαλβίνα Ἀβαγιανοῦ**, ἐκδ. **Πατάκη**, σελ. 208, εὐρώ 11,50). Ἕνα πολύ ἐνδιαφέρον μυθιστόρημα ἀπό τήν Νέα Ζηλανδία, στόν χῶρο τῆς ἐπιστημονικῆς φαντασίας ἢ τῶν θρίλλερ τῆς πιθανῆς ἐξελίξεως τῆς κοινωνίας μας. Ὁ τόπος τῆς δράσεως τοποθετεῖται σέ ἕνα νησί πού ἀποκαλεῖται Πολιτεία, τό ὁποῖο ἔχει διακόψει κάθε ἐπαφή μέ τόν ἔξω κόσμο ὁ ὁποῖος μαστίζεται ἀπό πανώλη. Σέ αὐτόν τόν κόσμο μία μικρή μαθήτρια 14 ἐτῶν, ἡ Ἄναξ, ἐπιχειρεῖ νά κάμῃ μία μελέτη γιά τόν Ἄνταμ Φόρντ, ἕναν ἄνδρα πού εἶχε καταδικασθῆ ἐπειδή εἶχε προσπαθήσει νά ἐπαναστατήσῃ κατά τοῦ καθεστῶτος τῆς Πολιτείας. Ἡ τιμωρία του ἦταν νά θεωρηθῆ νεκρός καί νά χρησιμοποιηθῆ ὡς πειραματόζωο, σέ ἕνα ἐφιαλτικό πείραμα γιά τήν Τεχνητή Νοημοσύνη. Ἡ Ἄναξ θά ἀνακαλύψῃ κατά τήν διάρκεια τῆς ἐξετάσεώς της ἐπί τῆς ἐργασίας της ὅτι ὑπάρχει ἕνα σκοτεινό μυστικό μεταξύ αὐτῆς καί τοῦ Φόρντ, ἀλλά καί ὅτι ὁ κόσμος της εἶναι πραγματικά διεφθαρμένος καί ἐπικίνδυνος. Τό ἀνατριχιαστικό τέλος εἶναι μία προειδοποίησις γιά τά πειράματα μαθητευομένων μάγων πού γίνονται καθημερινῶς ὑπό τό πρόσχημα τῆς Ἐπιστήμης καί μία ἔκκλησις γιά τήν ἐπικράτηση κάποιων κανόνων Βιοηθικῆς.

– Ἀνδρέας Ἀποστολίδης, Εἶσαι ὁ Παπαδόπουλος! Ἀστυνομικές ἱστορίες (ἐκδ. **Ἄγρα**, σελ. 208, εὐρώ 12). Δώδεκα ἀστυνομικές ἱστορίες συνθέτουν αὐτήν τήν συλλογή. Σύντομα, εἰρωνικά ἐν πολλοῖς, ἀναλύουν τήν κοινωνία τῶν τελευταίων 30 περίπου ἐτῶν, ἀφ' ὅτου ἡ Ἑλλάδα ἔγινε μέλος τῆς ΕΟΚ ἕως τό 2016. Διάφοροι κοινωνικοί κύκλοι τίθενται στό στόχαστρο τοῦ συγγραφέως, καθώς ἐκτυλίσσονται ἀστυνομικές περιπέτειες σέ διάφορα ἐπίπεδα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Σημαντικά καί ἀσημαντα γεγονότα συντίθενται ὑπό τό πρῖσμα τοῦ θρίλλερ, ἐνῶ βασικόν ρόλο διαδραματίζουν στήν ἐξέλιξη τῶν περιπετειῶν ἡ ἀπάτη, ἡ διαφθορά, ὁ φανατισμός, ἀλλά καί ἡ τρέλλα.

– Λίλα Κονομάρα, **Ἡ ἀναπαράσταση** (ἐκδ. **Μεταίχμιο**, σελ. 304, εὐρώ 15). Ἕνας συγγραφεύς, ὁ ἀφηγητής, ἀναλαμβάνει νά καταγράψῃ τήν ἱστορία τοῦ Ἀνδρέα Παράσχου, ἑνός διασήμου συγγραφέως πού ἐξηφανίσθη χωρίς νά ἀφήσῃ ἴχνη. Ὁ περίπλους τοῦ ἀφηγητοῦ καί τοῦ ἀναγνώστου ἐκτυλίσσεται ἀνά τήν Ἑλλάδα, ἀπό τήν Ξάνθη τῶν πλουσίων καπνεμπόρων στά χωριά τῶν Πομάκων, στήν Σαμοθράκη καί τήν Ἀθήνα, ἀλλά καί στό Παρίσι καί τό Βερολῖνο, καθώς ἀναζητοῦνται στοιχεῖα τῆς ἐσωτερικῆς ψυχικῆς διαδρομῆς τοῦ ἐξαφανισμένου Παράσχου. Ἡ μεταφυσική ἀγωνία γιά τήν γραφή καί τήν ἔκφραση χαρακτηρίζουν τήν ἀναζήτηση τοῦ ἀφηγητοῦ, τοῦ ἥρωα καί τῆς σκέψεως τῆς συγγραφέως τοῦ ἐνδιαφέροντος μυθιστορήματος.

– Taher Bahaa, Ὄαση στό ἡλιοβασίλεμα (ἐκδ. **Ἀ. Ἀ. Λιβάνη**, σελ. 360, εὐρώ 18). Ὁ συγγραφεύς εἶναι Αἰγύπτιος καί ἔχει τιμηθῆ μέ τό Κρατικό Αἰγυπτιακό Βραβεῖο Λογοτεχνίας καί τό Διεθνές Βραβεῖο Ἀραβικοῦ Μυθιστορήματος τοῦ 2008 (ἀνάλογο τοῦ Booker γιά τόν ἀραβόφωνο κόσμο). Στήν Αἴγυπτο κατά τά τέλη τοῦ 19ου αἰ. ἕνας ἀξιωματικός τῆς Ἀστυνομίας, ὁ Μαχμούντ Ἄμπντ ἀλ Ζάχερ, λαμβάνει δυσμενῆ μετάθεση γιά τήν ὄαση Σίβα, διότι θεωρεῖται ἐπικίνδυνος λόγῳ τῶν διασυνδέσεών του μέ τούς Αἰγυπτίους ἐθνικιστές. Ἡ μετάθεσις ἔρχεται διότι ὁ Μαχμούντ εὑρίσκεται στό στόχαστρο τῶν Βρεταννῶν κυριάρχων τῆς πατρίδος του. Ὁ τόπος τῆς Σίβα ὅμως εἶναι γεμᾶτος ἀπό μνῆμες καί θρύλους γιά τόν Μεγάλο Ἀλέξανδρο καί τό ἱστορικό παρελθόν. Ἡ ἔκβασις τοῦ μυθιστορήματος εἶναι ἀπροσδόκητη.

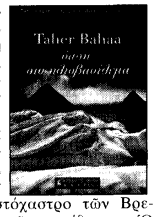

– Ζιζέλ Ντυερρό-Κιοσέογλου, Παράθυρα τῆς Πόλης (μτφρ. **Μαρία Ζ. Παπαδοπούλου**, ἐκδ. **Printa**, σελ. 320, εὐρώ 16). Ἡ συγγραφεύς εἶναι Γαλλίδα, παντρεμένη μέ Τοῦρκο καί ἐργάζεται στήν Κωνσταντινούπολη ὡς καθηγήτρια Γαλλικῆς Φιλολογίας. Τό μυθιστόρημα αὐτό εἶναι τό πρῶτο μέρος τριλογίας πού διαδραματίζεται στήν Πόλη. Βάσις τῆς ἀφηγήσεως εἶναι μία πολυκατοικία στό Πέραν, πού κατοικεῖται ἀπό πλειάδα προσώπων διαφορετικῆς φυλῆς καί καταγωγῆς. Τά παράθυρα τῆς πολυκατοικίας δείχνουν τήν πολυπολιτισμικότητα τῆς Πόλης καί συνθέτουν τόν μικρόκοσμο τῶν ἡρώων πού συνδέονται μεταξύ των μέ τήν ἀγάπη γιά τήν κοινωνία τους καί τήν συμπάθεια πού ἀναπτύσσεται σέ μία γειτονιά. Ἡ συγγραφεύς εἶναι ὑπέρ τῆς ἀπόψεως ὅτι ἡ Πόλη πρέπει νά διατηρήσῃ τόν χαρακτῆρα της ὡς κόμβου συναντήσεως λαῶν καί πολιτισμῶν.

– Γιῶργος Κατσένης, Πορτρέτα Φαγιούμ (ἐκδ. **Ροές**, σελ. 224, εὐρώ 14). Ἱστορία ἀγάπης εἶναι τό μυθιστόρημα αὐτό, πού διεξάγεται στό παρόν καί περιστρέφεται γύρω ἀπό τήν μορφή ἑνός προσώπου πού ἔχει ἤδη πεθάνει. Ἄνθρωποι πού δέν γνωρίζονται μεταξύ των συνδέονται λόγῳ τῆς γνωριμίας τους μέ τόν ἀποβιώσαντα. Ἡ σύζυγος τοῦ νεκροῦ προσπαθεῖ νά συνεχίσῃ τήν ζωή της μέχρις ὅτου συναντᾶ κάποιον πού ἔρχεται νά καλύψῃ τό κενό πού ἔχει δημιουργηθῆ στήν ζωή της.

– Πιέρ Μερό, **Ἐκτός πραγματικότητος** (μτφρ. **Λίνα Σιπητάνου,** ἐκδ. **Ἑστία**, σελ. 221, εὐρώ 12). Ἐνδιαφέρουσα νουβέλλα ἑνός Γάλλου συγγραφέως πού θεωρεῖται ἐκ τῶν πλέον πρωτοτύπων στήν πατρίδα του. Τό βιβλίο ἀναφέρεται στήν διαδικασία τῆς συγγραφῆς καί τῆς ἀναζητήσεως τῆς ποιότητος τοῦ λόγου. Ἕνας ἰδιόρρυθμος ἐκδότης ἀναθέτει σέ ἕναν συγγραφέα νά συγγράψῃ ἕνα «ρεαλιστικό» μυθιστόρημα. Ἀλλά ὁ ἀποδεχόμενος τήν παραγγελία εἶναι ἀλκοολικός καί ζῆ στά ὅρια μεταξύ πραγματικότητος καί περιθωρίου.

www.clipnews.gr